

[Erhard Jakobsen]

det, man taler om ikke kan bedømmes? Hvad er det, der kunne tænkes at skulle bedømmes ved en domstol? Hvem skulle ved en domstol få Danmark dømt til at gøre noget af det, som vi nu har fået lov til ikke at gøre? Hvad er det for sager, man taler om? Hvordan kan det overhovedet opstå?

Jeg tror, det er noget teoretisk juridisk snak, som ikke har noget at gøre med de rent praktiske resultater, Danmark har opnået.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, hr. Erhard Jakobsens spørgsmål var meget relevant, men det, jeg især gerne vil hæfte mig ved, er det, hr. Jens Thoft sagde om, at Edinburgh-aftalen ikke skulle være juridisk bindende. Jeg lagde mærke til, at hr. Jens Thoft – i et i øvrigt særdeles velforberedt indlæg, havde jeg indtryk af – hele tiden talte om sådanne ikkebindende erklæringer.

Nu er det altså sådan, at Maastricht-traktaten og Edinburgh-afgørelsen udtrykkelig sondrer mellem erklæringer på den ene side og protokoller og traktater på den anden side, og så er der Edinburgh-aftalen, som man kalder en afgørelse, som man er blevet enige om. Og jeg må nok sige, at den, der vil påstå, at noget, som 12 suveræne lande bliver enige om, ikke skulle være bindende, i hvert fald har bevisbyrden. Og jeg må sige, at jeg ikke i den tid, jeg har haft lejlighed til at undersøge folkeret, både traktatret og sædvaneret, har været ude for, at en aftale af denne karakter mellem 12 lande ikke skulle være bindende. Hvorfor i alverden skulle den ikke være bindende? Den er naturligvis bindende og forpligtende for disse 12 lande, og derfor giver den Danmark de rettigheder, der nævnes i afgørelsen.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Nu er hr. Ole Espersen ikke dommer ved EF-Domstolen, men det kan han jo gå hen og blive, og hvis hr. Ole Espersen i sin egenskab af dommer ved EF-Domstolen skal afgøre en sag, hvilket retsgrundlag vil hr. Ole Espersen så anvende – traktaterne og deres paragraffer eller tilfældige erklæringer vedtaget af et tilfældigt sammenrend på et topmøde? Hr. Ole Espersen må naturligvis lægge juraen til grund, og juraen er Traktaten.

Vi kan godt her i Folketinget vedtage, at § 28 i grundloven, som siger, at der i Folketinget skal være 179 medlemmer, skal forstås sådan, at der skal være 181, men det gør ikke erklæringen gyldig i forhold til juraen. Men politisk er det da en erklæring, som er væsentlig. Når et helt enigt Folketing bliver enig om, at der skal være 181, jamen så ser det da rigtigt ud.

Men juraen er den, at når traktaterne og erklæringerne – afgørelserne ved siden af traktaterne – er i direkte modstrid med hinanden, må man naturligvis lægge det retsgrundlag, der ligger, nemlig traktaterne, til grund. Og det er problemet.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Nu er de ikke på nogen måde direkte modstridende, de to regelsæt: Maastricht-traktaten og Edinburgh-afgørelsen. Det er de bestemt ikke, tværtimod. Edinburgh-afgørelsen er en foregribelse af noget, som Maastricht-traktaten indeholder i sig selv.

Men hertil kommer, at selv om de havde været direkte modstridende, så ville en dommer i Luxembourg eller Haag skulle lægge den aftale til grund, der er indgået senest, og som handler om noget mere specielt end hovedaftalen. Det er ganske almindelige fortolkningsprincipper både i folkeretten og i national ret. Det, der handler om noget specielt, og som oven i købet er indgået senere, skal naturligvis lægges til grund.

Så bemærkede jeg, at hr. Jens Thoft talte om »tilfældige erklæringer udstedt af et tilfældigt sammenrend«. Jeg synes, det vidner en lille smule om problemer med argumentationen.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg ønsker her at tage ordet for en kort bemærkning for at stille et afklarende spørgsmål til hr. Ole Espersen, som jo er en folkeretlig kapacitet, og som går i rette med hr. Jens Thofts tvivl.

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Espersen, hvad karakteren egentlig er af den afgørelse, der er truffet i Edinburgh. Det er en meget speciel konstruktion: en afgørelse truffet af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet. Den er anvendt helt bevidst. Den er